

"Weź oddech" - dobre praktyki

Niniejsza publikacja przeznaczona jest głównie dla nauczycieli i nauczycielek, którzy szukają inspiracji i pomysłów do podjęcia podobnego projektu w swojej szkole. Może być ona jednak wykorzystywana przez edukatorów, animatorów, przedstawicieli samorządu lokalnego, młodzież i każdą osobę, która chciałaby rozpocząć działania na rzecz czystego powietrza w swojej społeczności lokalnej.

Opisane działania zostały zrealizowane od września 2016 r. do lutego 2017 r. w ramach programu edukacji ekologicznej „Weź oddech”. Są efektem zaangażowania, determinacji i pomysłowości młodzieży i jej opiekunów. Grupy uczniowskie podjęły dwa rodzaje działań. Pierwszy typ działań to projekty informacyjne – skierowane do społeczności lokalnych i nakierowane na wzrost świadomości mieszkańców na temat konsekwencji zanieczyszczenia powietrza i sposobów jego ograniczenia. Drugi rodzaj stanowią projekty rzecznicze, w których młodzi ludzie apelowali do swoich władz lokalnych o wprowadzenie zmian mających na celu przeciwdziałanie niskiej emisji (np. zwiększenie częstotliwości kursowania autobusów komunikacji publicznej).

Jeśli jesteś edukatorem, nauczycielem, dyrektorem i chciałbyś przeprowadzić podobny projekt w Twojej szkole, to zapraszamy do pobrania i korzystania z bezpłatnych materiałów edukacyjnych, które znajdują się na stronie internetowej wezoddech.ceo.org.pl.

Życzymy Wam satysfakcji z działań na rzecz czystego powietrza!

Zespół programu „Weź oddech”

Fundacja Centrum Edukacji Obywatelskiej

Dofinansowano ze środków
Narodowego Funduszu
Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej

Niniejszy materiał został opublikowany dzięki dofinansowaniu Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Za jego treść odpowiada wyłącznie Fundacja Centrum Edukacji Obywatelskiej.

Projekty informacyjne

1

Publiczne Gimnazjum im. Harcmistrza Michała Stefana Lisowskiego w Czemiernikach

Grupa projektowa: 6 osób

Grupa z Czemierników chciała sprawdzić, co ich sąsiedzi wiedzą o niskiej emisji. Przeprowadziła więc sondaż uliczny i porozmawiała z 54 osobami. Okazało się, że większość napotkanych osób nie rozumiała tego terminu. W takiej sytuacji grupa postanowiła przygotować dwa wydarzenia - grę terenową, która pozwoli w przyjemny sposób zapoznać się z tą tematyką oraz wystąpienie podczas zebrania z rodzicami, kiedy osobiście przekażą dorosłym wiedzę nt. dbania o czyste powietrze.

Chcąc dobrze się przygotować do tego zadania grupa umówiła wywiady z osobami, które bezpośrednio mają do czynienia z zagadnieniem czystości powietrza. Spotkali się m.in. z proboszczem, który modernizuje budynki swojej parafii i w coraz większym stopniu korzysta z odnawialnych źródeł energii. Porozmawiali też z właścicielem małej piekarni i dowiedzieli się, jak to małe przedsiębiorstwo ogranicza swoją niską emisję. Zaskoczyła ich również jedna urzędniczka, która od 40 lat dojeżdża do pracy rowerem. Zdobyta wiedza pozwoliła przygotować im ciekawe pytania do gry. Co więcej – podczas gry młodzież zaangażowała osoby uczestniczące do wchodzenia w interakcje z przechodniami i tym samym dzięki efektowi kuli śniegowej o temacie niskiej emisji dowiedziały się kolejne dziesiątki osób.

2

Nazwa szkoły: Gimnazjum nr 1 im. Orłów Lwowskich w Radzynie Podlaskim

Grupa projektowa: 8 osób

Grupa z Radzyna Podlaskiego przed przygotowaniem działania informacyjnego dot. niskiej emisji chciała zbadać, co jest jej głównym źródłem w ich miejscowości. Młodzież przygotowała ankiety i przepytła 57 osób. Pytania dotyczyły sposobu ogrzewania domów, sposobu podróżowania po mieście. Podczas badania okazało się, że większość pali w piecach węglem. Część pali śmieciami. Mieszkańcy nie byli zadowoleni z jakości powietrza – narzekali na nie. Co więcej, nie widzieli, by tematem tym zajmowało się miasto, by były podejmowane działania na rzecz ograniczania niskiej emisji.

Grupa postanowiła skonfrontować zebrane opinie ze stanem rzeczywistym. Umówiła się na spotkanie w Urzędzie Miasta. Podczas rozmowy młodzież dowiedziała się o działaniach miasta, których mieszkańcy nie byli świadomi. Grupa podzieliła się wynikami swoich badań z urzędnikami, mówiącymi o niezadowoleniu mieszkańców ze stanu powietrza i niewiedzą o możliwych sposobach zmiany sytuacji. i wyszła z inicjatywą, by umieścić w lokalnych mediach informacje o możliwych dofinansowaniach na wymianę pieców grzewczych. W ten sposób grupa chciała odpowiedzieć na zdiagnozowany rozdźwięk między tym, co wiedzą mieszkańcy a tym, co UM próbuje w temacie czystego powietrza zdziałać.

3**Nazwa szkoły: Publiczne Gimnazjum w Łagowie****Grupa projektowa: 14 osób**

Grupa z Łagowa postanowiła skupić się na zbadaniu swojego najbliższego otoczenia – swoich rodzin – pod kątem ich wpływu na stan powietrza. Każda osoba z grupy miała za zadanie przeprowadzić rozmowę z mamą lub tatą o tym, czym palą w domu w piecu i czy zdarza im się palić śmieciami. Okazało się, że 40% rodzin często wrzuca do pieca śmieci a kolejne 25% robi to od czasu do czasu.

W takiej sytuacji młodzież postanowiła zorganizować przemówienie podparte przygotowaną wspólnie prezentacją multimedialną. Zaprosili rodziców i dziadków na spotkanie w szkole. Przyszło około 60 osób. Była to okazja, by powiązać temat palenia śmieci ze zwiększonym ryzykiem zachorowania na raka. Po prezentacji wywiązała się dyskusja w ramach której ustalono, że młodzież wystosuje do samorządu pismo z prośbą o określenie, w jaki sposób może pomóc najuboższym rodzinom w ograniczeniu spalania w piecach paliwa o najniższej jakości.

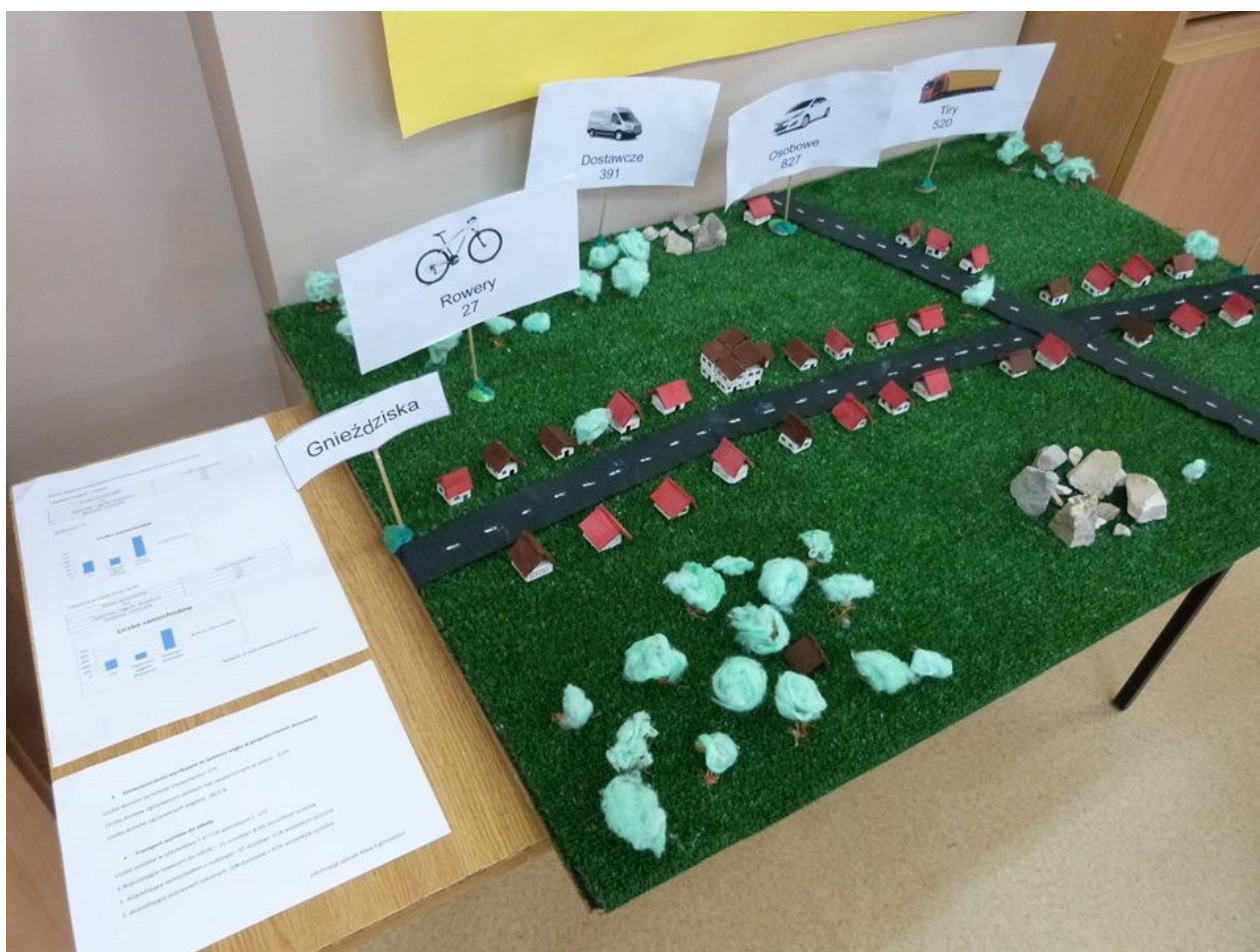

4

Nazwa szkoły: Gimnazjum w Gnieździskach**Grupa projektowa: 9 osób**

Młodzież w Gnieździskach rozpoczęła projekt od obserwacji swojej okolicy. Szukali źródeł niskiej emisji. Oprócz "typowych" źródeł - przydomowych piecy - odkryli, że znaczący wpływ na jakość powietrza w ich małej miejscowości mają... przejeżdżające główną ulicą tiry, ciężarówki i samochody. Chcąc poprzeć swoje obserwacje namacalnymi dowodami grupa przeprowadziła zliczanie pojazdów, które przejeżdżały przez wioskę.

Te wyliczenia pozwoliły przygotować makietę obrazującą natężenie ruchu w różnych porach dnia. Dopelnieniem badania były ankiety, które młodzi przeprowadzili wśród rówieśników. Wykazały one, że do dużego natężenia ruchu przykładają się również rodzice podwożący dzieci do szkoły, nawet jeśli te mają blisko. Młodzież zaprezentowała makietę w głównym korytarzu szkoły. Uroczyste otwarcie wystawy nastąpiło w dniu, w którym cały Zespół Szkół organizował wywiadówki z rodzicami. W ten sposób młodzież o publiczność na swoim wernisażu nie musiała się martwić. Mogła też bezpośrednio odnieść się do zaskakujących wyników ankiet i zaapelować do rodziców o ograniczenie niepotrzebnych podróży samochodem.

5

Nazwa szkoły: Gimnazjum Specjalne Nr 2 dla Niepełnosprawnych Ruchowo w Busku-Zdroju

Grupa projektowa: 13 osób

Dla tej grupy młodzieży wprowadzeniem w temat były rozmowy z dorosłymi o różnych profesjach - z pracownikami parku krajobrazowego, starostwa, Urzędu Miasta a nawet... z kominiarzem. Osoby te dysponowały dokładnymi danymi, które wykazywały, że w tej miejscowości regularnie przekraczane są normy stężeń pyłów PM10 i PM2,5. Działo się tak na skutek palenia w piecach przydomowych odpadami.

Z tego względu, że zjawisko to było szeroko rozpowszechnione, młodzież postawiła w swoich działaniach informacyjnych na takie formy, które pozwolą w szybki sposób dotrzeć do szerokiego grona odbiorców. Ulotki (które młodzież wydrukowała dzięki uprzejmości lokalnego ośrodka kultury) rozdawane były podczas dnia targowego. Co więcej - jedna z sołtysek, do której udało się młodzieży bezpośrednio dotrzeć, rozdała część z materiałów informacyjnych o NE podczas zebrania wiejskiego. W ewaluacji projektu młodzież cieszyła się, że dzięki tym działaniom nauczyli się tworzyć oficjalne pisma i zdobyli pewność siebie w prowadzeniu rozmów z osobami dorosłymi na temat czystości powietrza.

6**Nazwa szkoły: Gimnazjum w Borkowie Kościelnym****Grupa projektowa: 12 osób**

Grupa z Borkowa Kościelnego przed rozpoczęciem działań skupiła się na zintegrowaniu w ramach dość dużego zespołu projektowego. Wybrali wspólną nazwę – EkoZespół, przybrali pseudonimy podkreślające ich przywiązanie do grupy: np. EkoBartek i EkoWeronika. Przedyskutowali, jakimi metodami chcą pracować, jak będą się spotykać, jak rozliczać z podjętych zadań. Nauczycielka opiekująca się grupą prowadziła ten proces, ale wszystkie decyzje podejmowała grupa większością głosów. Grupa zdecydowała, że zbada, co mieszkańcy wiedzą o relacji pomiędzy stanem powietrza a zdrowiem. Rozmowy pokazały, że mieszkańcy nie tylko nie byli świadomi ścisłej zależności, lecz również nie interesował ich temat czystości powietrza.

W takiej sytuacji grupa podjęła próbę zorganizowania Kolorowego Tygodnia Ekologii, podczas którego oprócz aktywności, które przyciągają tłumy (np. sadzenie roślin przed szkołą), zaproponowali krótkie warsztaty z tematyki niskiej emisji. To, że działali w dużym, zgranym gronie, pomogło im w przygotowaniach do dużego wydarzenia i w kontaktowaniu się z różnymi sojusznikami. Do wydarzenia zaprosili m.in. trenerów z Regionalnego Centrum Edukacji Ekologicznej, których doświadczenie przydało się w pracy z grupą „zieloną” w temacie niskiej emisji. W efekcie 300 osób zapoznało się z tematem przynajmniej poprzez zaprojektowane i rozdawane przez EkoZespół ulotki.

7**Nazwa szkoły: Liceum Ogólnokształcące w Horodle****Grupa projektowa: 8 osób**

Grupa z Horodła poznawała zjawisko niskiej emisji na podstawie wywiadów z dorosłymi osobami pracującymi w różnych branżach – lekarzami, nauczycielami, małymi przedsiębiorcami i urzędnikami. Ku zaskoczeniu zespołu największą wiedzę w tym temacie i chęć pomocy miały osoby pracujące w Urzędzie Miasta. Okazało się, że miasto ma rozpisany projekt na rok 2017, w ramach którego mieszkańcy będą mogli dostać dofinansowanie do inwestycji w odnawialne źródła energii. Niestety UM miał trudności z dotarciem z tą informacją do mieszkańców.

Młodzież z grupy projektowej zainicjowała więc konkurs fotograficzny, który miał na celu zwrócenie uwagi mieszkańców na wyzwanie, jakim jest niska emisja z kominów domów opalanych węglem. Z nadesłanych zdjęć wybrano kilkadziesiąt najlepszych i zorganizowano wernisaż. Była to okazja, by zaprezentować nie tylko skalę problemu ale i rozwiązania, które są w zasięgu mieszkańców. Dla urzędników była to również okazja dla promocji swojego programu dofinansowań.

Nazwa szkoły: Publiczne Gimnazjum w Rzecznowie

Grupa projektowa: 10 osób

Uczniowie i uczennice z Rzecznowa, podobnie jak i w innych szkołach “Weź oddech”, skorzystali z karty pracy do diagnozy zjawiska niskiej emisji i przeprowadzili serię 40 wywiadów z osobami dorosłymi różnych profesji. Wyniki jasno wskazywały na to, że główną przyczyną złego stanu powietrza w ich miejscowości było palenie w piecach śmieciami oraz spalanie odpadów na posesjach.

Grupa postanowiła wykorzystać popularne, cykliczne wydarzenie w swojej miejscowości, dla promocji uzyskanych wyników. Rozdawali przygotowane przez siebie ulotki podczas rajdu rowerowego na “świeżym” powietrzu, który organizowany jest u nich dwa razy do roku. Podczas oficjalnego rozpoczęcia imprezy wójt uprzedził osoby uczestniczące o tym, że grupa projektowa będzie prowadziła akcję informacyjną wśród widzów. Dzięki tej zapowiedzi osoby chętnie wchodziły w interakcje z młodymi - udało się łącznie dotrzeć do 500 osób! Takie poruszenie tematem! Młodzież planuje już kolejne wydarzenia z serii “o smogu” - tym razem przedstawienie dramatyczne.

Nazwa szkoły: I Liceum Ogólnokształcące w Łasku

Grupa projektowa: 5 osób

Młodzież z Łaska skupiła się na analizie tego, co ich rówieśnicy wiedzą o niskiej emisji. Ustalili - na podstawie sondażu - że o ile termin niskiej emisji jest jako tako znany (70% osób wiązało ten termin z zanieczyszczeniami powietrza), o tyle znikoma jest wśród młodzieży świadomość powiązania złego stanu powietrza z naszym zdrowiem. Wokół tego tematu skupili się więc w dalszej części swojego projektu.

Młodzież przygotowała prezentację a następnie przeprowadziła na jej podstawie spotkania na wszystkich klas pierwszych w swoim liceum oraz jedną pogadankę podczas zebrania rodziców ich klasy. 150 osób dowiedziało się w tej formie o możliwych chorobach układu oddechowego oraz zwiększonym ryzyku zachorowania na raka. W dalszej części projektu młodzież również chce skupić się na środowisku swojej szkoły, próbuje jednak włączyć na kolejnym etapie władze samorządowe. Odkryli bowiem, że niektórzy z urzędników - np. burmistrz okolicznej gminy - są naprawdę “pozytywnie zakręceny” na punkcie dbałości o środowisko. Wszystkimi siłami promuje upowszechnianie odnawialnych źródeł energii i pozyskuje środki na dofinansowanie tworzenia nowych, ekologicznych i przydomowych instalacji OZE.

Nazwa szkoły: Gimnazjum nr 3 w Piotrkowie Trybunalskim

Grupa projektowa 10 osób

“Poranki przed naszą szkołą są straszne” - czasami do działania motywuje niezgoda na zaobserwowany stan rzeczy. Tak stało się w Piotrkowie. Młodzież codziennie rano obserwowała duże natężenie ruchu, niebezpieczne sytuacje, kiedy rowerzyści byli wyprzedzani na trzeciego przez szybko jadące samochody czy zastawiony rowerami chodnik, ponieważ przygotowano zbyt mało stojaków. Grupa miała jasność, co chce osiągnąć w projekcie i zrezygnowała z wykorzystania popularnych w innych szkołach kartach pracy. Młodzi uznali, że chcą się skupić na lokalnym, specyficznym wyzwaniu i zaprojektowali własne narzędzie badawcze.

Aby zaintrygować przechodniów, podczas prowadzenia sondy badawczej, nosili maseczki na twarzach. Zabieg okazał się skuteczny, grupa nie miała trudności z przeprowadzeniem swojej akcji. W trakcie rozmów młodzi zebrali pomysły na to, co można zmienić w bezpośrednim otoczeniu szkoły, by zwiększyć komfort i bezpieczeństwo uczniów, którzy do szkoły przyjeżdżają rowerem. Zebrane pomysły stały się podstawą dla projektu rzeczniczego, w ramach którego młodzież postulowała o zwiększenie liczby miejsc na parkingu rowerowym, uspokojenie ruchu oraz przekształcenie tej części ul. Wysokiej w drogę jednokierunkową.

Projekty rzecznicze

1

Nazwa szkoły: Zespół Szkół Nr 2 w Pabianicach

Działanie: Debata dotycząca zrównoważonego transportu

W jaki sposób pracowaliście nad projektem? Jak przygotowawaliście się do działań?

Praca nad projektem rozpoczęła się od podziału na grupy, które zajmowały się konkretnie przydzielonymi zadaniami. Początkowa faza to sonda uliczna na wybrane tematy, następnie przedstawienie wyników i opracowanie danych. Wąska grupa (trzy osoby) zajęła się tematem debaty i opracowaniem pytań do rozmówców oraz określeniem do kogo będą skierowane, a następnie wysondowaniem kto podejmie rękawicę i zgodzi się z nami porozmawiać.

Do kogo był skierowany projekt rzeczniczy (kto był jego adresatem)?

W debacie wzięł udział przedstawiciel Gminy Pabianice zajmujący się zrównoważonym transportem oraz przedstawiciel Starostwa powiatowego z Wydziału Ochrony Środowiska. Uczestnicy debaty otrzymali wcześniej pytania, które zostały im zadane podczas wydarzenia.

Co wydarzyło się w projekcie?

Debatę poprzedziła sonda lokalna, którą przeprowadzili uczniowie na temat zrównoważonego transportu. Uczniowie stworzyli prezentację o transporcie ekologicznym oraz opracowali ulotki. Debata miała miejsce 15.12.2016 r. Debacie przysłuchiwali się uczniowie naszej szkoły i zaprzyjaźnionych szkół, a także lokalna prasa. Podczas debaty chcieliśmy zdobyć odpowiedzi m.in. na pytanie: "Darmowy transport miejski. Czy przeprowadzono analizę dotyczącą możliwości wprowadzenia takiego w Pabianicach i jakie są wyniki badań?"

Jakie efekty miał Wasz projekt?

W trakcie rozmowy dowiedzieliśmy się o wielu działaniach, które są prowadzone w naszej gminie w danej tematyce. Nasze działania zostały też zauważone przez lokalne MZK. Za propagowanie właśnie takiej wiedzy szkoła, my nauczyciele biorący udział w projekcie i oczywiście uczniowie dostaliśmy podziękowania, było to bardzo miłe. Uzyskaliśmy odpowiedzi na pytania i dowiedzieliśmy się, że w trakcie są projekty dotyczące zmodernizowania transportu miejskiego, a także kolejowego, ten ostatni przez PKP.

Czego nauczyliście się w trakcie projektu rzeczniczego?

Wytrwałości, cierpliwości nie poddawania się, jak ktoś nam odmawia - pukamy do innych drzwi. Pracy w dużym zespole. Poszerzyliśmy też wiadomości własne i na temat wiedzy mieszkańców.

Co było największym sukcesem w realizacji projektu rzeczniczego?

Zaangażowanie młodzieży, chęć współpracy i zrobienia czegoś dodatkowego. Praca nad projektem nie była trudna, ale pracowita i opłacała się - jest to fajne doświadczenie.

2

Nazwa szkoły: Zespół Szkół w Seceminie

Działanie: Petycja

W jaki sposób pracowaliście nad projektem? Jak przygotowawaliście się do działań?

Spotykaliśmy się w ostatnich miesiącach realizacji projektu co 3 tygodnie. Omawialiśmy nasze dotychczasowe działania. Po przeanalizowaniu naszej ankiety, którą przeprowadzaliśmy wśród mieszkańców gminy podjęliśmy decyzję, że najlepszą formą naszego rzecznictwa będzie petycja skierowana do Wójta Gminy Secemin i Rady Gminy w sprawie ustanowienia 22 kwietnia Gminnym Dniem bez Samochodu.

Do kogo był skierowany projekt rzeczniczy (kto był jego adresatem)?

Projekt skierowany był do Wójta i Rady Gminy.

Co wydarzyło się w projekcie?

Wspólnie w grupie ustaliliśmy formę projektu rzeczniczego i pomysł na petycję. Poszukaliśmy informacji jak musi być napisana petycja, na jakie obowiązujące przepisy prawne musimy się powołać pisząc pismo do Wójta i Rady Gminy. Na kolejnym spotkaniu zredagowaliśmy naszą petycję i przedstawiliśmy nasz pomysł Pani Dyrektor, która bardzo chętnie umówiła nas na spotkanie z Panem Wójtem. Petycję zanieśliśmy do Pana Wójta, który przyjął nas bardzo serdecznie w swoim gabinecie na umówionym wcześniej spotkaniu. Petycja została formalnie przyjęta i zarejestrowana w sekretariacie Urzędu Gminy.

Jakie efekty miał Wasz projekt?

Na spotkaniu z Panem Wójtem otrzymaliśmy deklarację, że Urząd Gminy pozytywnie rozpatrzy naszą petycję. Wójt obiecał również umieścić informacje o Gminnym Dniu bez Samochodu w instytucjach gminnych; ośrodku zdrowia, bibliotece gminnej, by rozpropagować tę ekologiczną akcję. Poinformował nas, że sam na pewno z ochotą przespaceruje się do pracy i postara się włączyć do akcji pracowników urzędu. Na pewno rozpropagujemy Gminny Dzień bez Samochodu w naszej szkole, by uczniowie przypominali o ekologicznej akcji swoim rodzicom i starszemu rodzeństwu. Odnowimy naszą szkolną gazetkę, na której umieścimy nowe informacje i ciekawostki o niskiej emisji.

Czego nauczyliście się w trakcie projektu rzeczniczego?

Nauczyliśmy się, że petycja ma formę, której należy przestrzegać i musimy znaleźć poparcie dla naszego projektu.

Co było największym sukcesem w realizacji projektu rzeczniczego?

Przychyłość ze strony dorosłych, którym spodobała się nasza inicjatywa.

3

Nazwa szkoły: Gimnazjum im. Jana Dobrogosta Krasieńskiego w Węgrowie

Działanie: Spotkanie uświadamiające dla rodziców

W jaki sposób pracowaliście nad projektem? Jak przygotowawaliście się do działań?

Przed wszystkim wykorzystaliśmy przesłane wskazówki w kartach pracy oraz wcześniejsze doświadczenia z projektu informacyjnego. Nasze grupy były już wcześniej wybrane, więc podział pracy nie sprawił trudności. Na początku określiliśmy cel i postulaty naszego projektu rzeczniczego. Wybraliśmy taki, który najszybciej mógłby być zrealizowany. Spotkania nasze odbywały się raz w tygodniu a przed spotkaniem uświadamiającym nawet 3 razy w tygodniu.

Do kogo był skierowany projekt rzeczniczy (kto był jego adresatem)?

Projekt skierowany był do rodziców odwożących swoje dzieci samochodami osobowymi do szkoły.

Co wydarzyło się w projekcie?

W planowaniu projektu rzeczniczego wykorzystaliśmy nasze doświadczenie w organizacji pracy z projektu informacyjnego, po wybraniu celów naszego projektu zaplanowaliśmy spotkanie z rodzicami podczas wywiadówki kończącej pierwszy semestr bieżącego roku szkolnego. Rodzice naprawdę byli zainteresowani problemem emisji komunikacyjnej w mieście a zwłaszcza w rejonie szkoły. Oczywiście wspomnieliśmy o emisji komunalnej, która dopełnia zanieczyszczeń w okolicy szkoły.

Jakie efekty miał Wasz projekt?

Rodzice uznali, że najlepszą formą ograniczenia niskiej emisji komunikacyjnej byłoby ustalanie kolejek podwożenia uczniów z danej klasy mieszkających tej samej okolicy.

Dostaliśmy także zapewnienie pani dyrektor, zakupie nowych stojaków na rowery oraz zamontowanie kamery skierowanej na parking rowerowy (kamera już została zamontowana). Planujemy kolejną akcję „Dzień bez samochodu” wspólnie z innymi nauczycielami oraz chcemy włączyć szerszą grupę uczniów.

Czego nauczyliście się w trakcie projektu rzeczniczego?

Projekt rzeczniczy pokazuje realny wpływ na to co nas otacza, uświadamia nam, że wiele działań lokalnych może być zrealizowana, potrzeba jedynie determinacji w działaniu.

Co było największym sukcesem w realizacji projektu rzeczniczego?

Pozyskanie życzliwości wielu osób, które były pośrednio lub bezpośrednio związane z projektem.

4

Nazwa szkoły: Publiczne Gimnazjum nr 24 w Łodzi

Działanie: Spotkania z lokalnymi sojusznikami (Straż Miejska, Rada Osiedla)

W jaki sposób pracowaliście nad projektem? Jak przygotowawaliście się do działań?

Jeśli była możliwość dwa razy w tygodniu odbywały się spotkania projektowe, na których dzieliliśmy się zadaniami i przedstawialiśmy krótkie sprawozdania z tego co było zrealizowane.

Do kogo był skierowany projekt rzeczniczy (kto był jego adresatem)?

Rada Osiedla, Straż Miejska, Dyrekcja Szkoły i Rada Pedagogiczna

Co wydarzyło się w projekcie?

1. Odbyło się spotkanie z przedstawicielami Straży Miejskiej, podczas którego dowiedzieliśmy się w jaki sposób dokonuje się kontroli palenisk domowych, jaki jest zakres uprawnień straży, co grozi za palenie „odpadami” i innymi materiałami nieprzystosowanymi do tego. Wnioskowaliśmy o częstsze kontrole wokół budynku szkoły. 2. Wizyta w Radzie Osiedla zaowocowała uzgodnieniem, planu kampanii informacyjnej dla mieszkańców okolicznych kamienic. 3. Wystąpiliśmy z prośbą do proboszcza pobliskiego kościoła o poinformowanie parafian podczas ogłoszeń o zagrożeniach i przyczynach „niskiej emisji”. 4. Wnioskowaliśmy o wizytę w naszym gimnazjum „EKOpatrolu” czyli specjalnej komórki Straży Miejskiej zajmujących się m.in. wypalania odpadów w piecach grzewczych.

Jakie efekty miał Wasz projekt?

Przedstawiciele Straży Miejskiej zgodzili się na częstsze patrole wokół szkoły.

Rada Osiedla ze względu na ograniczone możliwości finansowe (zatwierdzony już plan wydatków) pomogła nam w wydruku ulotek, otrzymamy również wsparcie związane z rozpowszechnieniem informacji w pobliskich kamienicach.

Ksiądz dziekan odczytał nasz list otwarty podczas ogłoszeń parafialnych.

Dyrektor szkoły wyraziła zgodę (jeszcze w trakcie realizacji projektu informacyjnego) na naszą prośbę o możliwość zorganizowania wystawy w holu szkoły podczas spotkań z rodzicami. Umożliwiła nam również przekazanie informacji i ulotek wszystkim rodzicom podczas zebrania.

Rada Pedagogiczna pozytywnie odniosła się do naszego pomysłu, zorganizowania we wszystkich klasach lekcji wychowawczej związanej z problem „Niskiej emisji”.

Czego nauczyliście się w trakcie projektu rzeczniczego?

Doskonaliśmy umiejętność pracy w grupie oraz komunikacji zarówno z kolegami i koleżankami jak i pracownikami instytucji publicznych. Doskonaliśmy umiejętność pisanie pism, udało nam się przezwyciężyć nieśmiałość, dowiedzieliśmy się więcej o sposobie pracy instytucji użyteczności publicznej.

Co było największym sukcesem w realizacji projektu rzeczniczego?

Nawiązanie współpracy ze Strażą Miejską i księdzem proboszczem